

Vítá Vás Římskokatolická duchovní správa ve Vysokém Mýtě
Bohoslužby od 3. února do 10. února 2019

NEDELE 3. ÚNORA 2019 – 4. NEDELE V MEZIDOBÍ

09:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM) *ZA FARNOSTI*

10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)

13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (PPM)

PONDĚLÍ 4. ÚNORA 2019 – PONDĚLÍ 4. TÝDNE V MEZIDOBÍ

14:00 – mše sv. v Ledaxu (PPM)

17:00 – mše sv. v Penzionu (PPM)

ÚTERÝ 5. ÚNORA 2019 – PAMÁTKA SV. AGÁTY, PANNY A MUČEDNICE

08:00 – mše sv. v kapli na faře ve VM (PPM)

STŘEDA 6. ÚNORA 2019 – PAMÁTKA SV. PAVLA MIKIHO A DRUHŮ, MUČEDNÍKŮ

13:30 – bohoslužba slova v LDN Žižkova (PPM)

16:45 – Výstav Nejsvětější Svátosti v kapli na faře ve VM (PPM), společné modlitby (pí Loskotová)

17:30 – mše sv. v kapli na faře ve VM (PJK) *ZA RODIČE ŘÍHOVY, RODINU DOSTÁLOVU, LACMANOVU, PÁSTEROVU, ZA ŽIVÉ I ZEMŘELÉ ČLENY RODU A ZA DUŠE V OČISTCI*

ČTVRTEK 7. ÚNORA 2019 – ČTVRTEK 4. TÝDNE V MEZIDOBÍ

08:00 – mše sv. v kapli na faře ve VM (PPM)

PÁTEK 8. ÚNORA 2019 – PÁTEK 4. TÝDNE V MEZIDOBÍ

17:30 – mše sv. v kapli na faře ve VM (PPM)

ZA FRANTIŠKA A BOŽENU MACÁKOVY, CELÝ ROD A ZA DUŠE V OČISTCI

SOBOTA 9. ÚNORA 2019 – SOBOTA 4. TÝDNE V MEZIDOBÍ

16:00 – mše sv. s nedělní platností v kostele v Zámrsku (PPM)

17:30 – mše sv. s nedělní platností v kapli na faře ve VM (PPM)

ZA OLDŘICHA ŠPLÍCHALA A RODIČE, ZA RODIČE PELINKOVY A SYNA JOSEFA

NEDELE 10. ÚNORA 2019 – 5. NEDELE V MEZIDOBÍ

07:30 – mše sv. v kostele ve Slatině (PPM)

09:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM) *ZA JAROSLAVA HORÁČKA, JEHO ŠVAGROVÉ VĚRU, MARIÍ A HANU, ZA CELÉ RODY A ZA DUŠE V OČISTCI*

10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)

13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (PPM)

INFORMACE A DALŠÍ NABÍDKY

- ✚ **Po 4.2., 15:30**, kostel sv. Vavřince: prosíme o pomoc se úklidem vánoční výzdoby. Děkujeme.
- ✚ **St 6.2., 18:15**, fara: setkání nad liturgií následující neděle s P. J. Kunertem.
- ✚ **Po 11.2., 18:30**, fara: setkání Pastorační rady
- ✚ **Pá 15.2., 18:15**, fara: **Biblická hodina**
- ✚ Při sobotní a nedělní sbírce při mši sv. ve farnosti Vysoké Mýto se ve dnech 26.-27.1.2019 vybralo celkem **3.568,- Kč**.

Foto z nedělního bowlingu ve Sportcentrum. Další setkání se uskuteční v neděli 24.2. po dětské mši sv., kdy od 11:00–12:00 opět zveme děti a mládež na další bowling.

POZVÁNKY OD SOUSEDŮ A DALŠÍ INFORMACE

- ✚ **Pá 8.2., Vysoké Mýto – sál M-klubu, od 20:00:** Orel jednota Vysoké Mýto Vás srdečně zve **XXI. Orelský ples**. Předprodej vstupenek s místenkou: 150,- Kč v předprodeji od 21.1. v Informační centru MÚ, 170,- Kč na místě.
- ✚ **Čt 14.2., 18:00, sál ZUŠ Vysoké Mýto:** ČKA vás zve na **přednášku historika a teologa P. doc. Tomáše Petrářka** „Rozdělená společnost, rozdělená církev“. Přijďte diskutovat o tom, jestli rozdělení při cestě za Kristem není vlastně rozumné. Od 17:00 hod bude P. Petrářek v kostele sv. Vavřince sloužit mši svatou.

EVANGELIUM: Lk 4,21-30 Ježíš promluvil v synagoze: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst a říkali: „Není to syn Josefův?“ Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i tady ve svém domově to, o čem jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnau.“ Dále řekl: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Námán ze Sýrie.“ Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplanuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

PAPEŽ FRANTIŠEK: MODLEME SE S DŮVĚROU

Přinášíme další zamyšlení papeže Františka z cyklu katechezí věnovaných modlitbě Otče náš. Tématem tohoto zamyšlení (ze dne 12. 12. 2018) byla „Modlitba s důvěrou“. Na příkladu slepého Bartimaia papež ukázal, jak je důležité mít víru a s důvěrou volat k Pánu.

Ježíš nás neučí žádným formulím ale důvěrnému oslovení „Otče“

Papež František ve svém zamyšlení navázal na texty o vyslyšení prosb z Lukášova evangelia (Lk 11,9-13), které jsou uvedeny hned za Modlitbou Páně. „*Ježíš dává svým učedníkům do úst krátkou, ale smělou modlitbu, která se skládá ze sedmi otázek, čísla, které v Bibli není náhodné, ale vyjadřuje plnost,*“ uvedl papež na úvod. Odvážnou proto, že „*kdyby ji nenavrhl Kristus, pravděpodobně nikdo z nás, ani nikdo z nejznámějších teologů, by se neodvažoval modlit k Bohu tímto způsobem,*“ pokračoval papež.

Ve skutečnosti zve Ježíš své učedníky, aby se Bohu přiblížili a **obraceli se k Němu s důvěrou**, bez jakýchkoliv úvodů. „*Ježíš nás neučí žádným formulím, abychom se Pánu zavděčili, ale naopak nás vybízí, abychom se při modlitbě zbavili bariér podrízenosti a strachu. Neříká, abychom se k Bohu obraceli a vzývali ho 'Všemohoucí', 'Nejvyšší', Ty, který nám jsi tak vzdálený, já jsem ubohý..., nic takového neříká, ale jednoduše se k Němu obrací slovem 'Otče', zcela jednoduše, jako se děti obrací ke svému tatínkovi. A toto slovo 'Otec' vyjadřuje důvěru,*“ řekl dále papež František.

V modlitbě žádáme o konkrétní věci

Modlitba „Otče náš“ má své kořeny v konkrétní realitě člověka, není od této reality oddělena. Např. prosba o každodenní chléb je jednoduchou, ale zásadní prosbou, která vyjadřuje to, že víra není nějakou „dekorativní“ otázkou oddělenou od života, ke které se dochází poté, co byly uspokojeny všechny potřeby. Naopak, **modlitba začíná samotným životem.**

První modlitbou je výkřik novorozence

Ježíš nás učí, že modlitba se nezačíná s plným žaludkem, ale tam, kde je hlad, pláč, boj, kde se trpí a klade se otázka „proč“. „*Naši první modlitbou, v jistém slova smyslu, byl výkřik, který doprovázel naše první nadechnutí. V tomto pláči novorozence se oznamuje osud celého našeho života: náš neustálý hlad, neustálá žízeň a hledání štěstí,*“ vysvětlil papež František.

Ježíš nechce v modlitbě udusit to lidské, nechce, abychom potlačovali otázky a požadavky a naučili se vše snášet. Naopak chce, **aby nás každé utrpení, každé znepokojení přiblížilo k nebi** a stalo se dialogem.

Mít víru znamená volat s důvěrou

„*Všichni bychom měli být jako Bartimaios z evangelia (Mk 10,46-52), ten slepý muž, který žebral u bran Jericha,*“ řekl papež František a pokračoval v příběhu: „*Bartimaios měl kolem sebe spoustu dobrých lidí, kteří mu říkali, aby mlčel a nerušil mistra svým otravným voláním. Ale on se svatou trpělivostí věřil, že se v tomto ubohém stavu bude konečně moci setkat s Ježíšem. A křičel nahlas: 'Ježíši, smiluj se nade mnou!' (Lk 10,47). A vychovaní lidé mu říkali: 'Ale ne, je to mistr, prosím tě! Dělaš nám ostudu!' A on křičel, protože chtěl vidět, chtěl být uzdraven: 'Ježíši, smiluj se nade mnou!' A Ježíš mu vrátí zrak a řekl mu: 'Tvá víra tě zachránila.' (Lk 10, 52).*

Jakoby tím chtěl vysvětlit, že **rozhodující věc v jeho uzdravení byla ona modlitba, ono zvolání s vírou**, více než dobře míněné rady lidí, kteří ho nabádali k mlčení.“

Modlitba tedy nejen **uzdravení** předchází, ale v jistém smyslu slova ho **jíž obsahuje**, neboť osvobozuje od zoufalství ty, kteří z mnoha bezvýchodných situací žádné východisko nevidí.

Ježíš nás učí chválit Svého Otce

Věřící také cítí potřebu Boha chválit. Evangelia přinášejí radostné zvolání Ježíše, plné údivu a uznání k Otci, pramenícího z Jeho srdce: „*Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je malíčkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit.*“ (Mt 11,25-27).

První křesťané dokonce měli potřebu přidat k textu modlitby „Otče náš“ doxologii (chvalořečení): „*Nebot' tvá je moc a sláva navěky.*“ (Didaché, 8, 2).

Začneme svoji modlitbu jednoduše slovy: Otče, tatínku...

„*Ale nikdo z nás není nucen přijmout teorii, kterou kdosi v minulosti pojal, že totiž prosebná modlitba je formou slabé víry, zatímco autentičtější modlitbou je prý čirá chvála, hledající Boha, aniž by Jej zatěžovala nějakou prosbou,*“ zdůraznil papež František a dále pokračoval: „*Prosebná modlitba je autentická, spontánní; je to úkon víry v Boha, který je dobrým a všemohoucím Otcem. Je úkonem víry ve mně, nepatrném, hříšném a nuzném.*“

Proto je modlitba, která o něco prosí, velice vznešená. Bůh je Otec, který k nám chová nezměrný soucit, a chce, **aby k Němu Jeho děti mluvily bez obav a přímo a oslovovaly Jej „Otče“**; anebo se k Němu obracely v těžkostech slovy: „*Pane, co jsi mi to učinil?*“.

„*Můžeme Mu proto vypovědět všechno, včetně toho, co v našem životě zůstává znetvořené a nepochopitelné. On nám slíbil, že bude s námi navždy, až do posledního ze dní, které strávíme na této zemi. Modleme se modlitbu Otče náš, začínaje zcela jednoduše: 'Otče' nebo 'Tatínku'. A On nás pochopí a má nás moc rád,*“ uzavřel papež František svoji katechezi.